

- ς'. Ὅτι μὴ μόνῳ λόγῳ ἀπεδέχετο τὴν πίστιν ὁ Πλάτων, ἀλλὰ καὶ αὐτῇ διαθέσει τούτοις πιστεύειν τε καὶ πεπεισθαι ὡμολόγει, οἷς καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν. Ἀπὸ τοῦ Γοργίου. 957.
- ζ'. Ὅτι μὴ δέοι εἰς πάντας ἐκφέρειν τὰ σεμνὰ τῶν τῆς ἀληθείας δογμάτων. 965.
- η'. Ὅποιους δεῖν ὁ Πλάτων φησὶ τοὺς ἀρχοντας καθιστάναι· ὅτι καὶ ἰδιώτας καὶ ἀγραμμάτους, εἰ μόνον τὸ ἥθος κεκοσμημένοι εἶεν. Ἀπὸ τοῦ γ'. τῶν Νόμων. 955.
- θ'. Ὅτι δέοι φεύγειν τὰς ἀρχάς. Ἀπὸ τοῦ α'. τῆς Πολιτείας. 968.
- ι'. Περὶ τοῦ κατὰ Πλάτωνα δικαίου. 968.
- ια'. Περὶ τοῦ κατὰ Μωϋσέα παραδείσου. 969.
- ιβ'. Ὡς ἐκ τοῦ ἀνδρός φασιν εἰληφθαι τὴν γυναικα. 972.
- ιγ'. Περὶ τοῦ πρώτου τῶν ἀνθρώπων βίου. 963.
- ιδ'. Ὅτι καὶ τοῖς ἀλόγοις ζώοις ὠμίλουν. 973.
- ισ'. Ὅπως περὶ τοῦ κατακλυσμοῦ μέμνηνται. 976.
- ις'. Ὅτι τὰ τῆς διδασκαλίας, ὀρθῶς ἡμῖν ἀπὸ τῶν θείων ἀρχόμενα, καταλήγει εἰς τὰ ἀνθρώπινα. Ἀπὸ τοῦ α'. τῶν Νόμων Πλάτωνος. 977.
- ιζ'. Ὅτι καλὸν ἐξ ἑτὶ νέας ἡλικίας τοὺς παῖδας τοῖς τῆς θεοσεβείας ἔθεσιν ἐγγυμνάζειν. 980.
- ιη'. Ὅτι παιδείαν χρὴ μόνην ἡγεῖσθαι τὴν εἰς ἀρετὴν προάγουσαν· οὐχὶ δὲ τὴν εἰς χρηματισμὸν ἢ τινα βιοποριστικὴν ἐπιτήδευσιν. 981.
- ιθ'. Ὅτι παρὰ πλησίον Ἑβραίοις καὶ ὁ Πλάτων εἰκόνα θειοτέρων τὰ τῇ δε εἶναι ἐδόξαζεν. 984.
- κ'. Ὅτι χρὴ τοὺς νέους δι' ἐκμαθήσεως ὕμνων ὀρθῶν καὶ ᾠδῶν εἰς ἀρετῆς ἀνάληψιν προπαρασκευάζειν. Ἀπὸ τοῦ β'. τῶν Νόμων. 985.
- κα'. Ὅποιās χρὴ διανοίας περιέχειν τὰς ᾠδάς. 988.
- κε'. Ὅτι οὐ πάντων ἐστὶ τὰς ὀρθὰς ᾠδὰς καὶ τὰ μέλη δύνασθαι ποιεῖν, ἀλλ' ἢ μόνου Θεοῦ, ἢ Θεοῦ τινὸς ἀνδρός. 989.
- κγ'. Περὶ τῶν δοκιμάζειν οἶων τε τὰς κατὰ Θεὸν πεποιημένας ᾠδὰς. 989.
- κδ'. Ὅτι καὶ ἐν τοῖς συμποσίοις παραληπτέον τὰς ᾠδὰς, ὥσπερ τινὰς νόμους συμποτικούς. 992.
- κε'. Ὅτι οὐ πᾶσιν ἐπιτρεπτέον τὴν τοῦ οἴνου πόσιν. 993.
- κς'. Ὅτι οὐκ ἡγνόμεν ὁ Πλάτων τὰ ὑπ' αὐτοῦ νομοθετούμενα παρὰ τισι βαρβάροις πολιτεύεσθαι. 996.
- κζ'. Ὅτι πόλεμος ἡμῖν ἐστὶ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τὰ ἐν ἡμῖν πάθη. 996.
- κη'. Ὅτι οὐ τὸ σῶμα, ἀλλ' ἡ ψυχὴ αἰτία τυγχάνει τῶν κακῶς ὑφ' ἡμῶν πραττομένων. 997.
- κθ'. Περὶ τοῦ καθαρῶς φιλοσοφοῦντος. Ἀπὸ τοῦ Θεαιτήτου. 1000.
- λ'. Περὶ πάσης τῆς ἐν ἀνθρώποις σοφιστείας. 1008.
- λα'. Ὅτι δεήσει ποτὲ τῷ ψεύδει ἀντὶ φαρμάκου χρῆσθαι ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν δεομένων τοῦ τοιούτου τρόπου. 1009.
- λβ'. Ὅτι μὴ μόνον ἀνδρας, ἀλλὰ καὶ γυναῖκας, καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων προσέσθαι χρὴ εἰς τὴν προειρημένην παιδείαν. 1009.
- λγ'. Ὅτι μὴ χρὴ ἐκ τῶν οὐ κατὰ λόγον παρ' ἡμῖν βιούντων τὸ πᾶν ἔθνος διαβάλλειν. 1012.
- λδ'. Ὅπως μετέβαλεν ὁ Πλάτων ἐπὶ τὸ ἐλληνικώτερον τὰ ἐν Παροιμίαις λόγια. 1013.
- λε'. Περὶ πλούτου καὶ πενίας. 1013.
- λς'. Περὶ γονέων τιμῆς. 1013.
- λζ'. Περὶ κτήσεως οἰκετῶν. 1013.
- λη'. Ὡς μετέβαλε τὸ, «Μὴ μέταιρε ὄρια αἰῶνια, ἀ ἔθεντο οἱ πατέρες σου». 1016.
- λθ'. Ὅμοιον τὸ, «Ἀποδιδούς ἀμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεάν τοῖς μισοῦσί με». 1016.
- μ'. Περὶ κλεπτῶν. 1016.
- μα'. Περὶ κλέπτου ἀναιρουμένου. 1016.
- μβ'. Περὶ ὑποζυγίου. 1017.
- μγ'. Ὅτι τοῖς αὐτοῖς ὁ Πλάτων οἷς καὶ ἡ παρ' Ἑβραίοις Γραφή, κέχρηται παραδείγμασιν. 1017.
- μδ'. Ἔτι περὶ τῶν ὁμοίων ὑποδειγμάτων. 1020.
- με'. Ἔτι περὶ τοῦ αὐτοῦ. 1020.
- μς'. Ἔτι περὶ τοῦ αὐτοῦ. 1021.
- μζ'. Ὅτι καὶ Πλάτων εἰς δώδεκα φυλάς νομοθετεῖ τοὺς πολίτας, κατὰ μῆμιν τοῦ τῶν Ἑβραίων ἔθνους. 1024.
- μη'. Ἐν ποταμῷ τὴν πόλιν κατοικίῃζεν ὁ Πλάτων νομοθετεῖ τόπῳ· διαγράφει δὲ εἰκότα τινὰ τῶ ἐν Ἱεροσολύμοις. 1024.